

จดสารคนสภา

ปีที่ 10 ฉบับที่ 9 ประจำเดือนกันยายน พ.ศ. 2556

พิธีอำลาราชการ ประจำปี 2556 ในวันที่ 27 กันยายน 2556 ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

การมอบวุฒิบัตรผู้ผ่านการอบรม หลักสูตร “การเสริมสร้างความรู้ด้านระบบงานนิติบัญญัติ ระดับกลาง” โดยสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ณ วันที่ 28 กันยายน 2556

Let us think of education as the means of developing our greatest abilities, because in each of us there is a private hope and dream which, fulfilled, can be translated into benefit for everyone and greater strength for our nation.

ขอให้เรามองการศึกษาเป็นเครื่องมือการพัฒนาความสามารถยิ่งใหญ่ของเรา เพราะในตัวเราแต่ละคนมีความหวัง และความฝันส่วนตัวซึ่งหากเติมเต็ม สามารถแปลเป็นประโยชน์ต่อทุกคนและทำให้ชาติของเราแข็งแกร่งขึ้น

John F. Kennedy

ก่อนจะเลื่อนตำแหน่งพนักงานให้ขึ้นเป็นหัวหน้า อย่าลืมเตรียมตัวล่วงหน้า

หลาย ๆ ท่านอาจจะเคยได้ยินประโยคเด็ดนี้มาบ้างนะครับ **“เราเลื่อนตำแหน่งพนักงานฝีมือดีขึ้นมาเป็นหัวหน้า โดยที่ไม่ได้มีการเตรียมตัว ก็เลยทำให้เราเสียพนักงานฝีมือดีไป แล้วได้หัวหน้าแย ๆ มาแทน”** คิดอย่างไรกับประโยคนี้นักบ้างครับ

องค์กรหลายแห่งประสบกับปัญหานี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากการที่เขาเลื่อนตำแหน่งพนักงานเร็วเกินไป และไม่มีเตรียมความพร้อมให้กับพนักงานคนนั้นก่อนล่วงหน้าเลย เรียกว่าทำตัวเป็นเจ็ดต้นกันอย่างเต็มที่ อยากให้ลูกน้องได้ดีได้เลื่อนตำแหน่ง คิดว่าสิ่งที่ทำนี่เป็นการให้คุณแก่ลูกน้องของตนเอง แต่หารู้ไม่ว่า ในบางกรณีกลับเป็นการลงโทษพนักงานคนนั้นโดยที่เราไม่รู้ตัว

โดยทั่วไปพนักงานมักจะทำงานของตนเอง มีความรู้ในเนื้องาน วิธีการทำงานและวิธีการสร้างผลงาน แต่คนที่จะต้องเป็นหัวหน้าคนอื่นนั้น จะต้องรู้มากกว่าเรื่องของเนื้องาน ซึ่งก็คือจะต้องมีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการบริหารจัดการ

งานและคน ไปพร้อม ๆ กัน พนักงานที่ทำงานด้วยตนเองมาตลอด จู้ ๆ จะต้องมานั่งบริหารคนอื่น ก็จะเริ่มมีปัญหามากมายว่าไม่สามารถที่จะมอบหมายงานได้ จูงใจคนอื่นก็ไม่ได้สื่อสารกับลูกน้องก็ไม่มี เป็นไม่รู้อะไรจะทำอย่างไรให้ลูกน้องทำงานให้เรา ฯลฯ ก็เลยเกิดปัญหาตามมาว่า พอได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นเป็นหัวหน้าผลงานก็เริ่มแยลง เพราะไม่สามารถที่จะบริหารให้คนอื่นทำงานให้เราได้นั่นเอง

แล้วถ้าจะต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับพนักงานที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งมาเป็นหัวหน้า เราควรจะเตรียมความพร้อมในเรื่องอะไรบ้าง

การบริหารงาน เรื่องแรกที่จะต้องเตรียมความพร้อมกันล่วงหน้าเลยก็คือ ให้ความรู้ และเพิ่มทักษะในเรื่องของการบริหารงาน ตั้งแต่เรื่องของการวางแผนงาน การควบคุมงาน เพื่อให้งานเป็นไปตามแผนงานที่กำหนด วิธีการที่ องค์กรใหญ่ ๆ มักจะใช้กันก็คือ การมอบหมายงานโครงการให้พนักงานที่จะได้เลื่อนตำแหน่งได้ลองทำดู โดยให้งานพร้อมกับทีมงานไปด้วย เพื่อให้เขาได้ฝึกที่จะวางแผนงานระยะยาว ระยะสั้น กำหนดวิธีการควบคุมการทำงาน แก้ไขปัญหาการทำงาน ฯลฯ เพื่อให้งานสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การบริหารคน อีกเรื่องที่มีความสำคัญมากไม่แพ้เรื่องของการบริหารงานเลย ก็คือ การบริหารคน คนที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้เป็นหัวหน้าคนอื่นนั้น ทักษะที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ ทักษะในการบริหารคนที่เป็นลูกน้องเรา จะทำอย่างไรที่จะทำให้ลูกน้องยินดีและเต็มใจที่จะทำงานให้เรา วิธีการก็คือ มีการมอบหมายงานโครงการอีกเช่นกัน ให้ดูแลทีมงานในการทำงานให้สำเร็จ ซึ่งก็ต้องมีการใช้ศิลปะในการบริหารคนมากขึ้น และเพิ่มองค์ความรู้เรื่องนี้ให้ โดยการส่งไปฝึกอบรมทักษะในการเป็นหัวหน้างานเพิ่มเติมอีกสักหน่อย เพื่อที่จะได้เข้าใจ และเกิดความคุ้นเคยว่า หัวหน้ากับการบริหารคนมันไปด้วยกันอยู่ตลอดเวลา

การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เรื่องนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้า เพราะถ้าเราขึ้นไปเป็นหัวหน้าแล้ว แต่ไม่สามารถที่จะสร้างแรงจูงใจให้คนที่เป็นลูกน้องของเรา งานก็คงจะสำเร็จยาก

การสอนงาน อีกเรื่องที่จะต้องเตรียมตัวกันล่วงหน้าอีกก็คือ การเพิ่มทักษะในการสอนงานให้กับพนักงานที่จะขึ้นเป็นหัวหน้า การที่เป็นพนักงานที่เก่ง แต่ถ้าขึ้นไปเป็นหัวหน้าแล้วไม่สามารถถ่ายทอดความเก่งนั้นให้กับลูกน้องของตนได้ ผลก็คืองานก็จะมากองอยู่ที่หัวหน้าคนเดียว หัวหน้าก็จะทำงานของลูกน้อง ลูกน้องก็จะสบาย ไม่ต้องทำอะไรมาก ผลสุดท้ายหัวหน้าเองก็ไม่ได้ทำหน้าที่ของหัวหน้างานที่แท้จริง

การสร้างทีมงาน คนที่จะเป็นหัวหน้าคนได้ดี จะต้องมึทักษะในการทำงานเป็นทีมที่ดี และต้องส่งเสริมให้ลูกน้องของตนเองสามารถทำงานกันเป็นทีมได้อย่างดีด้วย ดังนั้นจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของเทคนิคต่าง ๆ ในการสร้างทีมงานที่ดี บทบาทต่าง ๆ ของหัวหน้ากับการสร้างทีมงานที่ดี

การประเมินผลงาน เรื่องนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ขาดไม่ได้ ในการเตรียมความพร้อมของคนที่จะเป็นหัวหน้า เท่าที่ผมเคยเห็น เรื่องการประเมินผลงานนี้ ถือเป็นหน้าที่สำคัญของหัวหน้า แต่กลับถูกละเลยมากที่สุด ไม่เคยที่จะเตรียมความพร้อมให้กับพนักงานที่จะขึ้นเป็นหัวหน้าไว้อ่อนเลย ผลก็คือ พอขึ้นมาเป็นหัวหน้าแล้ว ถึงช่วงการประเมินผลงาน ก็จะเริ่มงง และสงสัยว่าจะประเมินผลงานกันอย่างไร จะต้องดูอะไรบ้าง ที่เรียกว่าผลงาน และจะต้องให้คะแนนกันอย่างไร ให้คะแนนแล้วจะมีผลอย่างไรกับพนักงานบ้าง ฯลฯ ก็เลยทำให้ปัญหาเรื่องของการประเมินผลงานในองค์กรยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องสำหรับคนที่เป็นหัวหน้างานใหม่ ๆ

หลัก ๆ ที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมก็จะมีประมาณนี้เป็นเบื้องต้นก่อน เพื่อให้เขาขึ้นมาเป็นหัวหน้างานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่ขึ้นมาเป็นหัวหน้า แต่ยังคงทำงานแบบเดิม ไม่สนใจ ไม่ใส่ใจลูกน้อง ไม่รู้ว่าจะต้องบริหารลูกน้องอย่างไร ไม่รู้ว่าจะต้องจูงใจอย่างไร วางแผนอย่างไร ฯลฯ แบบนี้ก็ไม่สามารถสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นในสายตาของลูกน้องได้เลย แล้วเราก็จะเสียพนักงานฝีมือดี แต่ได้หัวหน้าแย่ ๆ มาแทน

โดย ประคัลภ์ ปัทมพลังกูร

โครงการพัฒนากทักษะพื้นฐานของบุคลากร (Basic skill)
หลักสูตร “ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับสูง (Advance English for Communication)
กิจกรรม “คำภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน”
(Advance English for ASEAN community) วันอังคารที่ 10 กันยายน 2556 ณ อาคารสุระประพุก

โครงการอบรมหลักสูตร “การเสริมสร้างความรู้ด้านระบบงานนิติบัญญัติ ระดับกลาง” ณ สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ 12 – 28 กันยายน 2556

โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การฝึกซ้อมดับเพลิงและหนีไฟ วันเสาร์ที่ 21 กันยายน 2556 ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา อาคารรัฐสภา 2

กิจกรรมวันแห่งการเรียนรู้ KM Day และพิธีเชิดชูเกียรติ ผู้ยึดมั่นและปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม
ข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.2556 วันที่ 19 กันยายน 2556 ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ในชีวิตการทำงานแต่ละวันเรามักจะเจอกับอารมณ์ของคนสารพัดประเภท หลากหลายสีลา
อนบางครั้งเรารู้สึกว่าวัน ๆ เราไม่ได้ทำอะไรใหม่ ๆ เลย เพราะมีวุ่นวายเต็มห้องรอบอารมณ์ของคนอื่น
ถามว่าใครบ้างก็ไม่ต้องเจอกับสถานการณ์เช่นนี้ ขอตอบได้เลยว่าไม่มี ตรงที่เรายังต้องทำงาน
อยู่กับคน ย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับคำว่า “อารมณ์”

คนจำนวนไม่น้อยที่มีความรู้ความสามารถ จบการศึกษา ในระดับสูง แต่เมื่อเข้ามาอยู่ในองค์กรแล้ว ไม่สามารถจัดการกับอารมณ์ของผู้อื่นได้ จนทำให้ตัวเองต้องคอยคุณค่าลง หรือไม่ก็ต้องระหกระเหินเร่ร่อนไปหาแหล่ง พักพิงใหม่ ในขณะที่คนจำนวนไม่น้อยต้องทนทุกข์ทรมานอยู่กับวังวนทาง อารมณ์ของผู้คนในที่ทำงาน ไม่ว่าจะป็นหัวหน้า ลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน หรือ แม้แต่ผู้บริหารบางท่านที่ไม่สามารถพัฒนาอารมณ์ตัวเองให้เติบโตทันกับ อายุหรือประเภทที่เรียกว่า “ไอคิวสูง อีคิวศูนย์” ในขณะที่เดียวกันตัวเราเอง ก็ไม่สามารถพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ของคนเหล่านี้ได้ จริง ๆ แล้วคำว่า “อารมณ์” นี้ ไม่ได้เป็นสิ่งเลวร้ายอะไรเลย เพราะบางอารมณ์ สามารถทำให้คนมีความสุขได้ แต่คนส่วนมากมักจะพูดถึงอารมณ์แต่ในทางที่ไม่ดี เมื่อเราประทับใจใครว่าอารมณ์เป็นยี่ห้อไม่ดีแล้ว การจัดการกับมันก็จะ ยิ่งยากมากยิ่งขึ้น เราต้องเปลี่ยนมุมมองเรื่องอารมณ์เสียใหม่ว่าเป็นสิ่งที่ทำหาก ถ้าเราสามารถจัดการหรือควบคุมมันได้เราก็สุดยอดคน

ก่อนที่เราจะจัดการกับอารมณ์ของผู้อื่นนั้น เราจะต้องเข้าใจบ่อเกิด ของอารมณ์ก่อนว่ามันเกิดมาจากอะไร จริง ๆ แล้วอารมณ์ของคนนั้นเกิด จากการที่คนนำเอาสิ่งกระตุ้นภายนอกเข้ามาปรุงแต่งด้วยประสบการณ์ ทัศนคติ ความรู้สึกของตัวเองเข้าไป ถ้าสิ่งเร้าภายนอกเปรียบเสมือนเชื้อเพลิง ประสบการณ์ อารมณ์และความรู้สึกของเรา ก็คงไม่แตกต่างอะไรไปจากไม้ขีด หรือไฟแช็คที่ช่วยให้เชื้อเพลิงนั้นให้เกิดลุกไหม้ขึ้นมา บางคนไม่เพียงแต่จุดไฟ (อารมณ์) ของตัวเองขึ้นมาเท่านั้น ยังจะไปรื้อฟื้นเอาเชื้อเพลิงเก่า ๆ ที่สะสม ไว้ในจิตใจออกมาสูบไฟเพิ่มขึ้นไปอีก จนบางครั้งไฟอารมณ์ได้ลุกลามออกไป นอกการควบคุม จนหลาย ๆ ครั้งได้ลุกลามไปกระทบกับจิตใจของคนรอบข้าง ถ้าเราเป็นคนรอบข้างของคนที่มีอารมณ์ เราควรจะเลือกทำตัวเป็นคน ประเภทใดใน 4 ประเภทดังต่อไปนี้

ช่วงหาเชื้อเพลิงมาเพิ่ม คนบางคนพอเห็นคนอื่นเกิดปัญหา ทางอารมณ์ก็ได้โอกาสสุขยงส่งเสริมให้เกิดอารมณ์มากยิ่งขึ้น เช่น นางสาวสาริ รู้สึกไม่พอใจหัวหน้าที่ประเมินผลงานให้ตัวเองน้อยกว่านางสาวโสภ ซึ่งเป็เด็กใหม่ที่เพิ่งเข้ามาทำงานได้ไม่นาน เมื่อนางสาวสายสมรรู้ข่าว ก็เป็นเด็กดีเป็นแค่นั่นเพื่อน จึงผสมโรงเพื่อให้นางสาวสาริเกิดความโมโห มากยิ่งขึ้น จนทำให้เรื่องบานปลายถึงขั้นทะเลาะกับหัวหน้าและนางสาวสาริ ต้องลาออกไปหางานใหม่ ในขณะที่นางสาวสายสมรรู้ไม่ได้เดือดร้อนอะไรเลย

จุดไฟในพื้นที่ (จิตใจ) ของตัวเองเพื่อสาดเข้าหากัน
คนบางคนเมื่อได้รับผลกระทบจากไฟอารมณ์ของคนอื่นมักจะทนไม่ได้ คนประเภทนี้เปรียบเสมือนเพื่อนบ้านที่แล้งน้ำใจ มีอะไรลวงล้าเข้ามาในเขต บ้านของตัวเองเมื่อไหร่ มีอันต้องฉะกันหน่อยและส่วนมากแล้วสิ่งที่ตอบได้ ออกไปมักจะไม่น้อยกว่าสิ่งที่ถูกลวงล้าเข้ามา ทำให้คนที่มามีอารมณ์อยู่แล้ว ยิ่งควบคุมอารมณ์ไม่ได้มากยิ่งขึ้น และผลลัพธ์สุดท้ายที่เกิดขึ้นหลังจาก การตอบโต้และสาดไฟทางอารมณ์เข้าหากัน คือเกิดแผลพุพองในจิตใจ อันเนื่องมาจากไฟ (อารมณ์) ลวกด้วยกันทั้งสองฝ่าย อันนำไปสู่สึนามิทางอารมณ์ ที่จะกัดกร่อนความสัมพันธ์อันดีให้ขาดสะบั้นลงในที่สุด

ป้องกันไม่ให้เพลิงเข้ามาในพื้นที่ (จิตใจ) ของตัวเอง

คนที่มีความฉลาดทางอารมณ์มักจะรู้เท่าทันอารมณ์ของผู้อื่น และเห็นว่า เป็นสิ่งที่ตัวเองต้องป้องกันไม่ให้มันลุกลามเข้ามาในเขตพื้นที่ของตัวเอง เปรียบเสมือนกับคนที่มีส่วนติดกัน เขามักจะอุดร้งน้ำกันระหว่างรอยต่อของสวน หรือไม้กีดขาดเศษไม้ใบหญ้าอยู่เสมอ เพื่อป้องกันไฟไหม้ที่อาจจะเกิดจากสวน ของคนอื่นลุกลามเข้ามาในสวนของตัวเอง การป้องกันอารมณ์ของคนอื่น ก็เช่นเดียวกัน เราต้องมีการเตรียมพร้อมอยู่เสมอว่าถ้าคนรอบข้างเรา เกิดอารมณ์ขึ้นมา เราจะต้องป้องกันไม่ให้มันลุกลามเข้ามาในจิตใจของเราได้อย่างไร อย่างน้อยที่สุดเราก็ต้องคิดว่าเราจะต้องไม่สร้างเชื้อเพลิงทางอารมณ์เพื่อ เปิดทางให้เขาล่วงล้าเข้ามาในพื้นที่ของจิตใจของเราได้ เช่น ต้องเข้าใจว่า คน ๆ นั้นเขามีนิสัยอย่างนี้เองแหละอย่าไปถือสาเขาเลย ไฟอารมณ์คนนั้น ก็จะไม่เข้ามาในใจเรา

เข้าไปช่วงดับเพลิง

คนรอบข้างประเภทนี้นอกจาก จะมีความฉลาดทางอารมณ์แล้ว ยังมีความฉลาดในการบริหารชีวิตอีกด้วย เพราะมีสายตาวอกกว้างไกลว่าถ้าเรามัวแต่เมินเฉยหรือมัวแต่ปกป้องอารมณ์ ของคนอื่นอยู่ตลอดเวลา เขาจะต้องนั่ง ระแวงระวังอารมณ์ของคนอื่นตลอดไป เพราะไม่วันใดก็วันหนึ่งอาจจะได้รับ ผลกระทบจากไฟอารมณ์ของผู้อื่น พุดง่าย ๆ ก็คือ คนประเภทนี้ต้องการ ถอนรากถอนโคน เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น และผลประโยชน์ของตัวเอง ในระยะยาว ถ้าเป็นคนที่มีส่วนติดกัน ดังที่กล่าวมาแล้ว เจ้าของสวนประเภทนี้นอกจากจะเข้าไป ช่วยเหลือดับไฟในสวนคนอื่นแล้ว ยังจะเข้าไปปลอบใจเมื่อไฟดับแล้ว ยิ่งกว่านั้นก็ยังให้คำแนะนำว่าต่อไปจะป้องกันไม่ให้ไฟไหม้สวนอีกอย่างไร เช่น แนะนำให้อุดร้งน้ำ แนะนำให้กวาดใบไม้ใบหญ้าสม่ำเสมอ และเป็นทีที่แน่นอน ว่าคนรอบข้างประเภทนี้จะต้องสามารถควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้ก่อนแล้ว จึงจะสามารถแนะนำผู้อื่นได้

เราในฐานะคนทำงานที่มีส่วน (ทางจิตใจ) อยู่ติดกับสวน (ทางจิตใจ) ของเพื่อนร่วมงาน หัวหน้าและลูกน้อง เราควรจะเลือกเป็นเจ้าของสวน ประเภทไหนดี จะเห็นว่าการจัดการกับไฟอารมณ์จากสวนของคนอื่นนั้น ไม่ใช่เรื่องยากเย็นอะไรมากรมาก ถ้าเราสามารถเข้าใจถึงธรรมชาติของไฟ อารมณ์ว่าต้นตอหรือสาเหตุมาจากอะไร ถ้าจะไม่ให้ลุกลามเราต้องทำ อย่างไร ถ้าจะดับเราจะต้องไปดับที่ไหน หรือถ้าเราต้องการป้องกันไม่ให้เรา ได้รับผลกระทบจากไฟอารมณ์ของผู้อื่นนั้น เราควรจะเตรียมตัวอย่างไร ดังนั้น ถ้าเราต้องการเป็นคนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ อย่าตั้งตนอยู่บน ความประมาทและขาดสติ เราจะต้องฝึกคิดวิเคราะห์ ทบทวน พัฒนา และฝึกฝนการจัดการกับอารมณ์ของผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา

สาวชาวไต้หวันผู้หนึ่ง เป็นโรคสมองพิการ (cerebral palsy) แต่กำเนิดไม่สามารถเคลื่อนไหวตามปกติ และพูดจาไม่ได้ แต่ด้วยความมุ่งมั่นและศรัทธาเธอสามารถเรียนจบปริญญาเอกจากสหรัฐฯ แล้วแสดงทัศนคติของเธอในที่ต่าง ๆ เพื่อให้กำลังใจและช่วยเหลือผู้อื่น

ครั้งหนึ่ง เธอรับเชิญไปบรรยายด้วยการเขียน (คนพูดไม่ได้ ต้องใช้วิธีเขียน) หลังบรรยายเสร็จ มีนักเรียนคนหนึ่งตั้งคำถามว่า “ท่านอยู่ในสภาพนี้โดยกำเนิด แล้วท่านไม่รู้สึกละอายใจหรือ? ท่านมองตัวเองอย่างไร?” คำถามอันละเอียดอ่อนนี้ สร้างความตะลึงแก่ที่ประชุมไม่น้อย ต่างเกรงว่าคำถามนี้จะทิ่มแทงจิตใจของเธอ ปรากฏว่า เธอหันหน้าไปยังแผ่นกระดาน เขียนตัวหนังสืออย่างไม่สะทกสะท้านว่า “ฉันมองดูตัวเองอย่างไร?” เธอหันหน้ายิ้มให้ผู้ร่วมประชุม แล้วเขียนข้อความต่อ 1.ฉันน่ารักมาก 2.ขาฉันเรียวยาวสวยดี 3.คุณพ่อคุณแม่รักฉันจัง 4.พระเจ้าประทานรักแก่ฉัน 5.ฉันวาดภาพได้ ฉันแต่งหนังสือได้ 6.ฉันมีแมวที่น่ารัก

และ..ขณะนั้น ที่ประชุมเงียบกริบ ไม่มีเสียงพูดจาใด ๆ เธอหันกลับมามองดูทุกคน แล้วเขียนคำสรุปบนแผ่นกระดานว่า **“ฉันมองแต่สิ่งที่ฉันมี ไม่มองสิ่งที่ฉันขาด”**

หลังจากนั้นไม่กี่วันที่ เสียงปรบมือดังสนั่นในที่ประชุม พร้อมทั้งน้ำตาที่สะเทือนใจจากหลาย ๆ คน ณ วันนั้น ทัศนคติเชิงสุขนิยมและบทพิสูจน์ของเธอเพิ่มกำลังใจแก่ผู้คน มากมาย ผู้เป็นโรคสมองพิการผู้นี้คือ น.ส.หวางเหมยเหลียน ศิลปิน คหกรรมศาสตร์ จาก UCLA ผู้เคยจัดนิทรรศการภาพเขียนส่วนตัวหลายครั้งในไต้หวัน

“ฉันมองแต่สิ่งที่ฉันมี ไม่มองสิ่งที่ฉันขาด” ฉันชอบทัศนคติต่อชีวิตแบบนี้ ซึ่งถูกหลักสุขภาพจิตและสบายใจ ด้วยความสุขไม่ได้อยู่ที่คุณครอบครองสิ่งใดมากแค่ไหน แต่อยู่ที่คุณมีทัศนคติอย่างไรในการมองสิ่งต่าง ๆ”

ที่มา littleifnt.exteen.com

โครงการฝึกอบรมการคัดเลือกประเด็นข่าวและการเขียนข่าวเพื่อการประชาสัมพันธ์ วันพฤหัสบดีที่ 26 กันยายน 2555 ณ ห้องประชุมหมายเลข 2702 ชั้น 27 อาคารสุขประพฤติ

พิธีอำลาราชการ ประจำปี 2556

เนื่องในโอกาสเกษียณอายุราชการ วันที่ 27 กันยายน 2556

